

ವೃಣಗಳ ಮಗ್ಗಿ

ಹಸಿವಿನ ಹಾಹಾಕಾರ
ಹನ ಮಾಡಿಸಿತ್ತು ತಂಗಿ...
ಬೇದಿಸಿತ್ತು, ಕಾಡಿಸಿತ್ತು,
ಒಡಲ ನಗ್ಗಾವಾಗಿಸಿತ್ತು!
ಒಟ್ಟಲು ಕಣ್ಣ ನೀರ ಇಂಗಿಸಿ
ಲಜ್ಜೆಯ ಕಳೆದು,
ಬಿಗಿದ ಮುಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ
ರೋಕ್ಕ ಹಿಡಿದ
ಹದ್ದಾಗಳ ಕೂಡಿ,
ಹಸವ ಭಾಗಿಸಿ,
ನೋವ ಗುಣಿಸಿತ್ತು
ಹಸಿವಿನ ಹಾಹಾಕಾರ ತಂಗಿ!
ರೋಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ತೆರೆದ ಕ್ಯಾಯ
ಕುಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಹಾರಿದ ಹದ್ದು,
ಬೆತ್ತಲಾಗಿ ನಿಂತ ತನು
ಇರಿವ ಕರ್ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹುರುಡಾಗಿ
ಅಣು ಅಣುವ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ
ಈ ವೃಣಗಳ ಮಗ್ಗಿ
ಸರಿಯುಲ್ಲ,
ಬದುಕಿನ ಉಳಿದ ದಿನಗಳ ಲೀಕ್ಕ
ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲೋ ಈ
ಹಸಿವಿನ ಹಾಹಾಕಾರ ತಂಗಿ!

ವಸುಧಾ ಮೂರ್ತಿ

ಇನ್ನೆಲಿಗೆ?

ಚಿಗರೆಯು ಎಗರಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ
ನನ್ನೆಂತೆ ನೀನೂ
ಅರಿವೆಯ ಕಂಗಿಲ್ಲ.
ಅರಿಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲ
ಅತ್ತಣೆಂದಿತ್ತ
ಇತ್ತಣೆಂದತ್ತ
ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಓಡೋಣ ಬಾ,
ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲಬೇಡ ಬೇರ ಬೀಟ್ಟು
ಈ ಕಾನಂದ ಗಿಡ ಮರಗಳಂತೆ,
ವೆತ್ತಲು ಪಯಣ ಎನಬೇಡ
ಅತ್ತಣೆಂದಿತ್ತ
ಇತ್ತಣೆಂದತ್ತ
ಕುಣಿಕುಣಿದು ಜಿಗಿಯೋಣ ಬಾ.
ತಕ್ಕಣದ ತರಲೀಗಳ ಮರಿತು
ತಮ್ಮವ ಹೋರೆದು ಬೆಳೆಕಿನತ್ತ
ಅಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯೋಣ ಬಾ
ಅಪರ್ಣ ಸರಳಾಯ